

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **18**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 13 januari 2010

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	5
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	5
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de wachtlijsten in de geestelijke gezondheidszorg voor jongeren en kinderen	6
ACTUELE VRAAG van de heer Lode Ceysens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over bouwberoepen die door de bestendige deputatie ingewilligd worden op basis van aangepaste plannen	9
ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de zuivering van het huishoudelijk afvalwater in Vlaanderen	11
ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verklaringen van federaal premier Yves Leterme betreffende de rol van de federale en gewestelijke diplomatie	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verklaringen van federaal premier Yves Leterme betreffende de rol van de federale en gewestelijke diplomatie	14
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitnodiging van federaal premier Yves Leterme aan de gewesten om overleg te plegen betreffende de vernieuwing van de economie	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Caroline Gennez tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitnodiging van federaal premier Yves Leterme aan de gewesten om overleg te plegen betreffende de vernieuwing van de economie	19
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de vernieuwing van de raad van bestuur van de VRT en de rechtsgeldigheid van beslissingen ervan na 15 januari 2010	24
VERZOEKSCHRIFT over schakeljaren en academische bachelors – 304 (2009-2010) – Nr. 1	
Verslag	28

VERZOEKSCHRIFT over de interpretatie van artikel 258bis van het Hogeschooldecreet, over de verkiezingen van de raden van bestuur – 305 (2009-2010) – Nr. 1	
Verslag	28
VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE Benoeming van zestien leden van de raad van bestuur	29
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	29

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Sonja Claes, Jean-Jacques De Gucht, Fientje Moerman en Tinne Rombouts: gezondheidsredenen;

Herman Schueremans: ambtsverplichtingen;

Gerda Van Steenberge: familieverplichtingen.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* Vl. Parl. 2009-10, nr. 60/12)

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Reekmans bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer de voorzitter, ik wil bij motie van orde even ingaan op de verklaringen die de minister-president en zijn diensten de afgelopen dagen hebben afgelegd in de media. U hebt mijn mail gezien over een vraag die we hebben gesteld over de luchthaven van Oostende. De eerste keer dat ik daarover een interpellatie heb ingediend, was vier maanden geleden. Die werd afgewezen. De vraag om uitleg die ik daarna had ingediend, is afgewezen. Dan heb ik drie en een halve maand geleden een schriftelijke vraag ingediend. De minister-president heeft de afgelopen dagen in de media verklaard dat die vraag door de diensten van het Vlaams Parlement onontvankelijk is verklaard.

Mijnheer de voorzitter, als er parlementsleden zijn die zich de moeite getroosten om zaken te onderzoeken en vragen te stellen, zou ik toch willen dat leden van de regering geen nonsens in de media vertellen. Ik vind het al erg genoeg dat de vraag gedurende vier maanden is afgeremd. Als we dan nog eens met de Vlaamse Regering in de media moeten vechten, dan vind ik dat spijtig. Het feit dat de minister-president zegt dat de vraag onontvankelijk is, is toch wel sterk. De Vlaamse Regering weet dus wat de diensten van het Vlaams Parlement onontvankelijk verklaren.

De voorzitter: U zult begrijpen dat ik niet van alle vragen weet wat de status is. U krijgt daarover voor het einde van deze vergadering een antwoord.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de wachtlijsten in de geestelijke gezondheidszorg voor jongeren en kinderen

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Mijnheer de minister, toen ik in het begin van de week uw interview over geestelijke gezondheidszorg in De Standaard las, dan deed het mij plezier dat ook u daar veel belang aan hecht, vooral aan de geestelijke gezondheidszorg met betrekking tot de jongeren. Het ging dan ook over de zelfmoordcijfers in Vlaanderen. En als we dan even terugkijken naar het Vlaams preventieplan voor zelfdoding, dat in 2006 door de vorige regering werd opgestart, dan merken we dat, zoals u ook aanhaalt, de cijfers voor 2007 vrij goed meevallen, dat er een daling is van het zelfmoordcijfer. Maar ik zou er toch even op willen wijzen dat we niet te vroeg victorie mogen kraaien. De cijfers zijn niet echt recent. Sinds 2007 is er heel wat gebeurd. Er is de crisisperiode. Wat dat betreft, moeten we dus kijken naar een evaluatie in de toekomst.

U verwijst ook naar het buitenland, waar er meer doorverwezen wordt naar de geestelijke gezondheidscentra. Een tijdje geleden hebben we vastgesteld dat de wachttijden in Vlaanderen in de geestelijke gezondheidscentra voor jongeren zeer lang zijn. Ze kunnen oplopen tot 150 dagen. Dat is toch wel een probleem. In dat kader willen we toch eens kijken wat u daaraan kunt doen. U stelt dat de cijfers in het buitenland beter zijn, dat er ook wordt vastgesteld dat meer wordt doorverwezen naar die centra. Dat is een goede zaak. Wij verwijten die centra niets. Ze leveren hier goed werk. In het buitenland wordt meer doorverwezen naar die centra. Wij willen dat hier ook doen. U onderschrijft dat dat tot een verbetering van de cijfers kan leiden, wat zeer belangrijk is.

Mijnheer de minister, kunt u iets doen aan die wachttijden, die in de Kempen voor sommige jongeren oplopen tot meer dan 150 dagen? Wat kunt u daar specifiek aan doen? We moeten ook niet verwijzen naar de federale overheid. We moeten niet alle eieren in één mand leggen. Vlaanderen moet er ook iets concreets aan doen. Wat kunt u doen aan die wachttijden? Wat mag de geestelijke gezondheidszorg van u verwachten tijdens deze legislatuur?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Geachte collega, dit is een uitvoerig debat, dat we naar aanleiding van de beleidsnota al een tijdje voeren in de commissie. Het gaat om de globale ontwikkeling van de geestelijke gezondheidszorg tijdens dit jaar en de volgende jaren.

U hebt een punt. We moeten dat ook niet verbergen. Er is een probleem met de wachttijd voor jongeren die een beroep doen op de geestelijke gezondheidszorg, meer bepaald via de centra. Voor alle duidelijkheid wil ik zeggen dat er geen groot probleem is als er een crisis-situatie is waarin een intake nodig is. Dat gaat relatief snel. Maar er is duidelijk een probleem eenmaal de intake plaatsvindt. Dan is er een relatief lange wachttijd, die van regio tot regio kan verschillen.

Dat gezegd zijnde, wordt er in de beleidsnota uiteraard gepleit voor meer inzet op vroegdetectie. De bedoeling daarvan is om ervoor te zorgen dat men in de bijzondere jeugdzorg meer alert zou zijn en zou kunnen reageren en adequaat handelen indien er zich tekenen voordoen dat jongeren psychologische hulp nodig hebben.

Het is evident dat we de volgende jaren in verband met de uitbreiding van de capaciteit in de centra voor geestelijke gezondheidszorg (cgg's) opnieuw het debat moeten voeren en nagaan hoe we daar het traject kunnen voortzetten. Het zijn immers de vorige regering en de ministers Vervotte, Vanackere en Heeren die de laatste jaren de capaciteit van die centra al aanzienlijk hebben uitgebreid, met name ook in uw regio. Het is duidelijk dat die bijkomende voltijdse equivalenten – op een bepaald moment twaalf – het half miljoen euro en dan nog eens de meer dan 800 miljoen euro voor de cgg's voor de prioriteiten die zij zelf mee konden

invullen, niet volstaat om aan het probleem van de steeds groeiende vraag naar psychologische hulp bij jongeren tegemoet te komen.

We gaan in de loop van dit jaar proberen een globale tekening te maken en te overleggen over de uitrol van de nieuwe visie op het landschap van de geestelijke gezondheidszorg in Vlaanderen. We zullen dat proberen te doen samen met de federaal bevoegde minister. Als we spreken over psychotherapie, moeten we in eerste instantie kijken naar het federale niveau. Daar moet de beroepstitel erkend worden en eventueel de financiering in de ziekteverzekering geregeld worden. Dat zal ons niet afhouden van onze mogelijkheden. Die zijn nu budgettair niet groot. Ik zal dat probleem zeker niet miskennen. Het is een terechte zorg en we zullen kijken in de globale hertekening van de geestelijke gezondheidszorg in Vlaanderen wat het traject kan zijn voor de uitbouw van de capaciteit voor kinderen en jongeren in de loop van de volgende jaren.

De heer Peter Gysbrechts: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Zoals u zegt, moet Vlaanderen ook iets kunnen doen. Momenteel zijn de budgetten inderdaad niet groot. We moeten een duidelijk signaal geven. U verwijst naar het buitenland, waar men sneller doorverwijst.

Als we hier de mogelijkheid willen bieden om dat doorverwijzen nuttig te maken, dan moeten we ervoor zorgen dat die wachttijden naar beneden gaan. Er zijn inderdaad al heel veel inspanningen gebeurd, vooral voor de volwassenen voor wie de wachttijden veel lager zijn. U geeft zelf het nut aan van de inspanningen die nodig zijn om ertoe te komen dat die jongeren veel sneller worden geholpen. Vandaag stuit een jongere met psychologische problemen – hij moet nog geen zelfmoordpoging hebben ondernomen, maar dat is niet heel voorspelbaar – op die muur van een wachttijd van 115 tot 150 dagen. Daarom zeg ik: we erkennen allemaal het probleem, er moet iets aan gedaan worden, ook van Vlaamse kant. Vandaag is er nog niet in al die middelen voorzien. Het is een noodzaak en een belangrijk gegeven dat die middelen in de toekomst worden vrijgemaakt want iedereen ziet er het nut van in.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, ik heb alle respect voor de autonomie van u als voorzitter in het beoordelen en ontvankelijk verklaren van actuele vragen. Maar als u dit parlement wilt opwaarderen en ook respect wilt hebben voor de commissiewerkzaamheden, dan had wel mogen worden nagegaan dat deze vraag gisteren integraal in de commissie Welzijn naar aanleiding van de bespreking van de beleidsnota Welzijn aan bod is gekomen. Ik heb die vraag gisteren aan de minister gesteld, waar tussen haakjes de vraagsteller uitblonk door afwezigheid. Hij is dus niet tussengekomen, wel zijn fractiegenote mevrouw Van der Borght.

Los van deze bedenking deel ik uiteraard de bezorgdheid die wordt geuit, blijkbaar naar aanleiding van een krantenartikel dat vandaag in De Standaard is verschenen, als ik me niet vergis. De situatie is bijzonder ernstig: er zijn wachtlijsten over heel Vlaanderen, zeker in de provincie Antwerpen. Daar ken ik de situatie zeer goed: daar moet men bijna meer dan een jaar wachten om geholpen te worden.

Wij hebben er gisteren in de commissie bij de minister op aangedrongen om extra inspanningen te leveren om de wachtlijsten in de geestelijke gezondheidszorg voor jongeren en kinderen weg te werken. Zoals hij vandaag herhaalt, heeft hij gisteren bepaalde toezeggingen ter zake gedaan dat er deze legislatuur inspanningen zullen gebeuren.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Mijnheer de voorzitter, die problematiek is inderdaad gisteren uitgebreid aan bod gekomen in de commissie, dus ik betreur dat toch ook wel. Ze is aan bod gekomen bij de bespreking van het onderdeel van de beleidsnota met betrekking tot jongeren,

en zal ongetwijfeld volgende week nog aan bod komen, wanneer de geestelijke gezondheid op de agenda staat.

Inhoudelijk onderschrijven we natuurlijk de bekommernis dat er voldoende hulp en capaciteit zou zijn voor jongeren, en heel specifiek jongeren die worden geconfronteerd met psychische problemen, met problemen qua geestelijke gezondheid. De minister heeft erkend dat er nood is aan een totaalaanpak. We hebben daarover al gediscussieerd in de commissie. Ik ben er zeker van dat we dat ook de komende periode nog zullen doen. Het gaat dan niet alleen over doorverwijzing of eerste hulp, maar in eerste instantie over preventie, over vroegdetectie, doorverwijzing, ambulante hulp en residentiële hulp. We moeten bekijken hoe er kan worden ingezet op die verschillende facetten.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Mijnheer de minister, ook ik heb met veel interesse uw interview gelezen. Ik zetel weliswaar niet in de commissie in kwestie. Ik vind het zeer lovenswaardig dat u de klemtoon wilt leggen op de jeugd, op jongvolwassenen. Ik deel uiteraard uw bezorgdheid, maar ik hoop alleen dat u andere doelgroepen niet zult veronachtzamen. Net als mevrouw Dillen ben ik afkomstig uit de provincie Antwerpen, waar het probleem van die wachtlijsten heel acuut is. Ik hoop toch ook dat u daaraan de nodige aandacht zult blijven besteden. Ik meen te hebben begrepen uit uw toelichting van daarnet dat u ook daaraan in het door u aangekondigde actieplan de nodige aandacht zult blijven besteden, waarvoor dank.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de voorzitter, er is een Vlaams actieplan suïcidepreventie. Vandaag stonden er cijfers in de krant over jongeren die een zelfmoordpoging hebben gedaan en soms negen maanden tot een jaar moeten wachten. Mijnheer de minister, los van de lange termijn en uw actieplan moet er misschien toch worden bekeken of er op korte termijn niet wat maatwerk kan worden geleverd en of er, daar waar die wachtlijsten echt zo lang zijn, niet een klein beetje kan worden bijgestuurd. Ik wil u vragen dat u dat zou bekijken, zodat die schrijnende toestanden kunnen worden vermeden, al is het maar in het kader van het actieplan voor het voorkomen van zelfmoord in Vlaanderen.

Minister Jo Vandeuren: Ik dank de leden. Ik kan alleen maar bevestigen dat ik het met veel van hun zorgen eens ben. We gaan dat actieplan in de loop van de volgende maanden evalueren. Dat staat op de agenda voor 2010. Dat is het ogenblik om te bekijken wat er in de volgende periode kan en moet gebeuren.

Er werd hier verwezen naar de analyse en mijn inschatting dat veel te maken heeft met de snelheid waarmee men kan worden doorverwezen in de geestelijke gezondheidszorg. Dat is niet mijn mening: mijn voorganger heeft een studie gevraagd om na te gaan wat die abnormaal hoge zelfmoordcijfers in Vlaanderen kunnen betekenen. Die studie suggereert dat misschien een van de hypothesen is dat men in ons land niet snel genoeg een beroep kan doen op psychotherapeutische hulp. In eerste instantie betekent dit dat er ook moet worden gekeken naar de federale overheid, die adequate initiatieven kan nemen met betrekking tot deze problematiek.

Maar nogmaals, dat zal ons niet afbrengen van de vaststelling en de erkenning van de problematiek en ons voornemen in de volgende maanden dat actieplan te evalueren. Dan zullen we ook bekijken hoe we een aantal initiatieven kunnen nemen met betrekking tot dat groeipad in de geestelijke gezondheidszorg.

De heer Peter Gysbrechts: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw opmerkingen. We horen dat iedereen vindt dat er dringend iets moet gebeuren. Het onderwerp is toch wel actueel.

Mevrouw Dillen, ik ben blij dat u mijn agenda niet hoeft te bepalen en ik mijn agenda niet aan u hoef voor te leggen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Lode Ceyskens tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over bouwberoepen die door de bestendige deputatie ingewilligd worden op basis van aangepaste plannen

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik las dit weekend een artikel in De Tijd met als subtitel: "Walen hebben minder last van regularitis". Het was misschien een ongenueanceerde subtitel, maar het hoeft toch geen betoog meer dat we er ons in Vlaanderen van bewust zijn dat we inspanningen moeten proberen te leveren om een aantal procedures te vereenvoudigen of te verkorten.

Een van de inspanningen die het Vlaams Parlement wil leveren, is de oprichting van de ad-hoccommissie 'Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten'. Eergisteren was er een vrij interessante gedachteswisseling met de Duitse professor Backes over zijn studie over besluitvormingsprocessen in verschillende Europese deelstaten. Wat voor mij in het oog sprong, was een aanbeveling van de commissie-Elverding, genaamd 'bestuurlijke lust'. Ik weet niet of dit een modewoord zal worden, maar het komt erop neer dat men in beroepsprocedures, waarbij men een bepaalde fout in een besluit aantreft, het besluit niet onmiddellijk vernietigt, maar de ruimte laat om een aantal aanpassingen in te laten. Ik begreep dat men die praktijk soms al toepast in de Duitse rechtspraak.

Ik zou durven stellen dat dit principe in Vlaanderen in het verleden ook al is toegepast, onder meer door de bestendige deputaties die beroepen hebben ingewilligd op basis van gewijzigde plannen. Er is een klein foutje vastgesteld, maar de aanvrager wordt niet gevraagd om helemaal opnieuw te beginnen, maar om een gewijzigd plan te maken.

Ik stel vast dat het Agentschap Ruimte en Erfgoed hiertegen in beroep gaat, zelfs voor dossiers waarvoor het onlogisch lijkt. Ik heb bijvoorbeeld een dossier waar het oorspronkelijke volume wordt ingekrompen op vraag van de bestendige deputatie en waar destijds in het openbaar onderzoek geen enkel bezwaar is ingediend, maar waar men nu zegt dat men legistisch beroep indient bij de Raad voor Vergunningenbetwistingen, omdat destijds het openbaar onderzoek niet over het ingekrompen dossier ging.

Mijnheer de minister, ik neem aan dat u het met me eens bent dat dergelijke oplossingsgerichte maatregelen in de toekomst moeten blijven worden nagestreefd, en dat we ook onze administraties hiervan moeten overtuigen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik ben het helemaal met u eens dat het veel beter en ook goed zou zijn voor de versnelling van procedures, dat elk niveau zijn verantwoordelijkheid kan nemen en dat er een mogelijkheid is om kleine aanpassingen door te voeren. Ik sta helemaal achter het principe dat u zelf ook naar voren schuift.

Maar in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening – artikel 4, punt 3, punt 1, paragraaf 1 – staat uitdrukkelijk dat aanpassingen aan planning en voorwaarden aan planning alleen kunnen worden opgelegd door eerste administratieve aanleg. Mocht de bestendige deputatie dus een aanpassing doen, dan worden die vergunning zeer gevoelig voor beroep bij de Raad voor Vergunningenbetwistingen of bij de Raad van State.

Ik denk dus dat we vandaag spijtig genoeg niet anders kunnen dan het niet te aanvaarden. De enige oplossing die er is, is een voorstel van wijziging van de codex door te voeren. Ik heb begrepen dat een aantal parlementsleden een initiatief nemen om te komen tot een aantal

voorstellen tot wijziging van de codex. Ook deze bepaling zou worden gewijzigd zodat in de toekomst kan worden doorgevoerd wat u en ik wensen.

De heer Lode Ceysens: We zitten op dezelfde golflengte. Er is een vrij breed draagvlak te vinden om die aanpassing te doen. Alleen betreur ik dat het in deze overgangsfase, waarin we allemaal nog zoeken hoe we dit zo efficiënt mogelijk kunnen doen, opnieuw ons eigen agentschap is dat in beroep gaat tegen een provinciale administratie. Dat is voor zowel de aanvrager als voor onze eigen administratie tijdverlies.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Mijnheer de minister, in het verleden hebben wij, wanneer aanpassingen door de deputatie een verbetering van het dossier betekenden, geprobeerd daar soepel mee om te gaan. Toen was het de minister die uiteindelijk het ministerieel besluit tot goedkeuring al dan niet trof. De essentie is dat, wanneer je een wijziging doorvoert aan een dossier dat het voorwerp heeft uitgemaakt van een openbaar onderzoek, de goedkeuring van dit dossier gewijzigd is. Het zal in de toekomst toekomen aan de Raad voor Vergunningsbetwistingen om niet langer te oordelen over de opportuniteit van de wijzigingen die werden doorgevoerd door de deputatie maar wel over de legaliteit ervan. Heeft de deputatie met andere woorden het nodige respect betuigd voor het openbaar onderzoek? Ik vraag alleen om, indien er wijzigingen worden doorgevoerd, daarvoor op te letten.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Ik zit op dezelfde golflengte als de heer Van Mechelen. Daar komt nog bij dat in dat geval zou moeten worden teruggekoppeld naar de lokale overheden. Dat wordt soms niet gedaan. Als er een wijziging wordt voorgesteld, moet ook daar worden afgetoetst wat het standpunt is van de lokale overheid.

Minister Philippe Muylers: Ik heb daar niet meteen nog iets aan toe te voegen. Het komt aan het parlementaire initiatief toe om hiermee rekening te houden. Ik ben het helemaal eens met de gemaakte opmerkingen.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer de voorzitter, u ziet mij ten onrechte over het hoofd.

Wij kennen allemaal voorbeelden van dossiers waarvoor de gemeente een vergunning weigerde en waarvoor de deputatie in beroep de vergunning verleent op basis van nieuwe elementen die aan het dossier werden toegevoegd. Het is toch een vreemde gang van zaken. Uiteindelijk neemt de gemeente geen kennis van die nieuwe elementen en kan zij daar dan ook geen oordeel over vellen. Als men in de ruimtelijke ordening steeds meer verantwoordelijkheid bij de gemeenten legt, wat is gebeurd met het decreet over de Vlaamse Codex, dan zou het hier een omgekeerde beweging zijn indien men zou zeggen dat er aan de dossiers nieuwe elementen mogen worden toegevoegd waarover de gemeenten zich niet meer kunnen buigen.

De heer Lode Ceysens: Ik pleit er helemaal niet voor om op het niveau van de bestendige deputatie de plannen helemaal om te gooien. Het gaat mij om de finesses van een aantal dossiers, een aantal kleine struikelblokken. Als we die op een tweede bestuurlijk niveau kunnen oplossen in plaats van het hele dossier terug naar voren te schuiven, hebben wij allemaal tijd gewonnen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de zuivering van het huishoudelijk afvalwater in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, collega's, mevrouw de minister, de Europese kaderrichtlijn Water stelt dat tegen 2015 het oppervlaktewater in Europa van goede kwaliteit moet zijn. Er is ook de richtlijn Stedelijk Afvalwater. Daarin wordt zelfs gesproken over deadlines als 2000 en 2005. Die zullen we natuurlijk niet meer halen.

In december 2009 werd het waterzuiveringsstation Brussel-Noord stilgelegd. Dit heeft in onze Vlaamse rivieren voor een vervuiling gezorgd die, gelukkig, aan het herstellen is.

In Vlaanderen wordt 25 percent van het huishoudelijk afvalwater onvolwaardig gezuiverd. Ook dat heeft natuurlijk een effect op onze Vlaamse rivieren. Het probleem stelt zich op verschillende niveaus. Indertijd heeft minister Vera Dua de subsidie voor gemeentelijke rioleringsprojecten tot 100 percent verhoogd. Door een gebrek aan voldoende budgettaire middelen is er een heel lange wachtlijst ontstaan voor gemeentelijke rioleringsprojecten die voor subsidies in aanmerking komen.

Naast de goede lokale voorbeelden omvat de klas ook een aantal slechte leerlingen. Bepaalde gemeenten voeren onvoldoende een rioleringsbeleid en krijgen daarvoor geen enkele sanctie opgelegd.

Mevrouw de minister, wat wilt u doen om de waterzuiveringsgraad in Vlaanderen substantieel te verhogen en om ons uit de achterste linie van het Europese peloton te halen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, ik heb de reportage gezien waar de heer Sanctorum naar verwijst. We mogen echter niet alles op een hoopje gooien. Er is de Europese kaderrichtlijn Water. Die richtlijn betreft de ecologische kwaliteit van het oppervlaktewater. Daarnaast is er de Europese richtlijn Stedelijk Afvalwater. Ik wil eerst even op dat laatste punt ingaan.

Wat de zuivering van het stedelijk afvalwater betreft, maakt de Europese Commissie een onderscheid tussen verschillende agglomeraties. Er zijn agglomeraties met meer dan 10.000 inwonersequivalenten, agglomeraties met 2000 tot 10.000 inwonersequivalenten en agglomeraties met minder dan 2000 inwonersequivalenten. Om het verschil duidelijk aan te tonen, zal ik even op alle drie deze categorieën ingaan.

Met betrekking tot de eerste categorie, de agglomeraties met meer dan 10.000 inwoners-equivalenten, voldoen we volledig aan de richtlijn. In die gemeenten wordt momenteel 99 percent van het afvalwater gezuiverd.

In de tweede categorie, de agglomeraties met 2000 tot 10.000 inwonersequivalenten, voldoen 78 van de 83 agglomeraties aan de verplichtingen die in de richtlijn zijn opgenomen. We beschikken over een strikte timing. Normaal gezien, zouden we in 2012 op schema moeten zitten en zouden al die agglomeraties aan de zuiveringsgraad moeten voldoen.

In de derde categorie, de agglomeraties met minder dan 2000 inwonersequivalenten, zou er volgens de reportagemakers een probleem zijn. Volgens hen heeft Vlaanderen, in het bijzonder het buitengebied, een probleem. We zouden niet aan de Europese richtlijn Stedelijk Afvalwater voldoen. Ik kan hier echter melden dat we volledig aan die richtlijn voldoen. We hebben immers in onze regelgeving, onder meer in de Vlaamse Reglementering Milieu (VLAREM), opgenomen dat alles een primaire zuivering moet doorstaan. Het gebruik van de septische put is in Vlaanderen verplicht. De Europese Commissie heeft dit procédé in de kleine agglomeraties als een zuivering aanvaard.

Een ander aspect van de actuele vraag van de heer Sanctorum betreft de Europese kaderrichtlijn Water. Deze kaderrichtlijn behandelt de goede ecologische kwaliteit van het oppervlaktewater. Vlaanderen moet op dit vlak nog inspanningen leveren. Er is echter al heel wat gebeurd.

Vorig jaar heeft de Vlaamse Regering de zoneringsplannen goedgekeurd. In die plannen wordt bepaald waar tot individuele waterzuivering moet worden overgegaan en waar collectieve waterzuivering moet plaatsvinden. De zoneringsplannen moeten in gebiedsdekkende uitvoeringsplannen worden vertaald. Die plannen moeten een aantal bindende engagementen voor de Vlaamse overheid en voor de gemeenten bevatten.

Mijnheer Sanctorum, uw verwijzing naar de periode tot 2004 stelt me enigszins teleur. Alles zou toen heel goed zijn gegaan. Er zou toen in voldoende subsidiëring zijn voorzien. Ik heb de budgetten eens opgezocht. In 2004 is jaarlijks in 167 miljoen euro voor de subsidiëring van gemeenten voor de waterzuivering voorzien. In 2010 gaat het jaarlijks om een bedrag van 360 miljoen euro. *(Applaus bij CD&V en N-VA)*

De budgetten zijn enorm gestegen. U hebt zelf verwezen naar het feit dat we de rioleringen in gemeenten met gescheiden stelsels voor 100 percent subsidiëren. Er moeten nog bijkomende inspanningen worden geleverd. We voorzien tevens in een subsidie voor de individuele waterzuivering. Dat bedrag is bijna verdubbeld, meer bepaald van 1250 euro naar 2250 euro.

Volgens mij levert Vlaanderen alle mogelijke inspanningen om de waterkwaliteit te verbeteren. De vergelijking met de Zenne gaat niet op. Het gaat hier immers om de puntlozing van het afvalwater van 1,1 miljoen Brusselaars in de Zenne. Dit afvalwater is niet primair gezuiverd. Ik vind het erg dat u dit aan de hand van deze actuele vraag probeert goed te praten. *(Applaus bij CD&V en N-VA)*

De heer Hermes Sanctorum: Mevrouw de minister, u hebt dat nummertje heel goed voorbereid. Daar gaat het hier echter niet om. In feite kunnen beide feiten worden vergeleken. Die puntlozing is natuurlijk heel erg. Ik wil hier duidelijk stellen dat we dit onaanvaardbaar vinden.

Maar dat neemt niet weg dat nog altijd 25 percent van het huishoudelijk afvalwater wordt geloosd zonder secundaire zuivering. Dat is mijn punt.

U haalde daarnet de Europese kaderrichtlijn Water aan. In de commissie hebt u gezegd dat we die kaderrichtlijn zouden halen via het Toekomstpact 2020. De kaderrichtlijn spreekt echter over een deadline van 2015, en niet van 2020. Misschien kunt u daar ook een antwoord op formuleren.

U probeert natuurlijk een goednieuwsshow te brengen, en dat is uw goed recht. Maar de vraag is hoe we die 25 percent van het afvalwater die nog altijd onvoldoende wordt gezuiverd, kunnen zuiveren. Dat is de grote vraag. Ik krijg daar geen antwoord op. U verwijst gewoon naar het verleden. Het gaat over wat we nu gaan doen.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mevrouw de minister, ik vind dat u nogal kort door de bocht gaat door de heer Sanctorum zo te proberen pakken op een terechte opmerking van zinentwege. Het heeft immers meer dan drie weken geduurd vooraleer u wist dat de Zenne Vlaanderen aan het vervuilen was. Als u iemand wilt terechtwijzen, dan moet u ervoor zorgen dat u zelf recht in uw schoenen staat. *(Applaus bij LDD. Rumoer)*

Mevrouw de minister, u zegt dat er subsidies worden gegeven. Ik zou graag weten wat uw opvolgingsmechanisme is. U zegt dat de VMM agglomeraties kleiner dan 2000 inwoners-equivalenten niet de moeite waard, maar de tussensoort, tussen 2000 en 10.000, wel. U geeft daar subsidies voor. Hoe gaat u dat opvolgen? Hoe gaat u ervoor zorgen dat dat snel en consequent gebeurt?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Ik wil beklemtonen dat we met die 25 percent inderdaad een heel andere situatie hebben, waarbij we meestal geen ongezuiverd afvalwater lozen, maar op verschillende plaatsen afvalwater lozen dat meestal via septische putten is gepasseerd.

Ik wil voor één keer de minister bijtreden wanneer ze zegt dat er al heel veel inspanningen gebeuren in het landelijke gebied. De subsidies zijn er. Sinds 1996 werden er 4300 projecten op gemeentelijk vlak gesubsidieerd vanuit het Vlaamse Gewest. Ik denk ook aan het lokaal pact, waarbij men gedurende zeven jaar 100 miljoen euro per jaar investeert. Ten slotte verwijst ik naar de reorganisatie van de watersector in 2005, waardoor er op de facturen nu ook een gemeentelijke saneringsbijdrage komt.

Dat zijn allemaal belangrijke inspanningen, maar wij zijn het er uiteraard over eens dat er altijd nog een tandje kan worden bij gestoken. Als ik goed ben geïnformeerd, mijnheer Sanctorum, zijn er toch ook een aantal oefeningen bezig op ambtelijk niveau, om te bekijken hoe men de sanctionering via de uitvoeringsplannen kan doen. De minister krijgt daar wat tijd voor.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Mevrouw de minister, we zijn allemaal van mening dat er nog inspanningen nodig zijn om die 25 percent waarvan sprake in de toekomst nog te verminderen. U moet echter ook rekening houden met het feit dat de gemeenten meer en meer in financiële moeilijkheden komen en dat het vaak de gemeentelijke rioleringsprojecten zijn die vooruitgeschoven worden. Dat heb ik tot hiertoe nog niet gehoord in uw verhaal. Ik hoop ook daarop een antwoord te krijgen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer Sanctorum, u had het over de deadline voor het halen van de ecologisch goede kwaliteit van al onze oppervlaktewateren. In de Europese richtlijn wordt inderdaad 2015 naar voren geschoven, maar tegelijkertijd wordt de lidstaten de kans geboden om twee keer een uitstel te krijgen voor een periode van zes jaar. In het Pact 2020 en Vlaanderen in Actie is overeengekomen dat we de ecologisch goede toestand van alle waterlopen willen bereiken tegen 2020. Dat impliceert dat we één keer naar Europa zullen trekken voor uitstel.

Wat u zegt, is correct. We moeten die 25 percent van het nog niet volledig gezuiverde afvalwater verder zuiveren. We hebben daar in de vorige legislatuur heel veel hoorzittingen aan gewijd om uit te zoeken hoe we dat het best kunnen aanpakken. Daar zijn aanbevelingen uit voortgevloeid, die door de Vlaamse Regering vooralsnog niet zijn opgevolgd.

Eén ervan was te komen tot gebiedsdekkende uitvoeringsplannen. Daarbij zouden we samen met de lokale besturen moeten nagaan wanneer de verschillende werken moeten worden uitgevoerd, anders riskeren we dat gemeentebesturen dat gaan doorschuiven naar een volgende legislatuur. Op die manier gaan we nooit onze deadlines halen.

Een tweede aanbeveling was om te zorgen voor een ambtshalve indeplaatsstelling door het Vlaamse Gewest van de gemeentebesturen die na herhaaldelijk aandringen toch nalaten de nodige investeringen te doen. Mevrouw de minister, hoe zit het daarmee? Wordt daar werk van gemaakt? Wordt die resolutie op dat punt ook uitgevoerd? Kunnen we ervoor zorgen dat er een stimulerend en aan de andere kant straffend beleid komt ten aanzien van lokale besturen zodat ze hun verantwoordelijkheid opnemen?

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Sanctorum, ik ging hetzelfde antwoorden als wat de heer Martens net zegt. De kaderrichtlijn Water stelt inderdaad 2015, met tweemaal de mogelijkheid tot uitstel. Vandaar dat in het Pact 2020 staat dat Vlaanderen een goede ecologische waterkwaliteit wil van het oppervlaktewater tegen 2020. Dat is en blijft de ambitie.

U zegt dat ik niet antwoord op uw vraag hoe het nu verder moet. Ik heb gewezen op de zoneringsplannen die nu al klaar zijn, die aanvaard zijn door de Vlaamse Regering, en die nu vertaald worden in gebiedsdekkende uitvoeringsplannen. Die zullen bindend zijn en daarin, mijnheer Martens, zal ook staan dat, als die gemeenten hun verplichtingen niet nakomen, het Vlaamse Gewest in de plaats van die gemeenten de verantwoordelijkheid kan afdwingen en opnemen. Die plannen worden nu volop uitgewerkt. De ambitie is ze zo snel mogelijk klaar te hebben. De timing is nu medio 2011 voor volledige afronding van de plannen, na overleg met de gemeenten. We moeten samen bekijken waar er collectieve en waar er individuele zuivering moet komen.

Wat de financiële toestand van de gemeenten betreft, verwijs ik nogmaals naar het feit dat de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel voor 100 percent gesubsidieerd wordt. Ook de individuele installaties voor de behandeling van afvalwater (IBA's) worden gesubsidieerd. Laat ons de saneringsbijdrage op de waterfactuur niet vergeten die door de gemeenten verplicht moet worden aangewend voor de aanleg van die collectieve waterzuivering, riolering en IBA's. We zijn daar zeker mee bezig. De vergelijking met de Zenne gaat absoluut niet op.

De heer Hermes Sanctorum: U hebt nu iets meer verteld over die sanctie. Het is mij nog altijd niet duidelijk wat ze precies inhoudt.

Inderdaad, de kaderrichtlijn Water voorziet in uitstel. Maar, mevrouw de minister, u bent absoluut niet zeker dat de Europese Commissie uitstel zal verlenen. Bij mijn weten is Pact 2020 nog altijd ondergeschikt aan de Europese regelgeving.

CD&V heeft het over de geloofwaardigheid van groenen inzake waterkwaliteit; wij zijn op dit vlak zeker geloofwaardig. Ik denk dat u beter eens zou kijken naar uw eigen geloofwaardigheid. U hebt zelfs een federale premier die groot geworden is door een staatshervorming, die dan in de koelkast wordt gestopt of zelfs begraven. (*Applaus bij LDD*)

U hebt een Vlaamse minister-president die er alles aan doet om zijn Vlaams imago te verkopen. En dan in Brussel zwijgt men. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

Ik denk dat jullie beter zwijgen over credibiliteit.

Mijnheer Van Rompuy, ik denk dat u de volgende keer uw T-shirtjes met 'Splitsing Brussel-Halle-Vilvoorde' beter gewoon thuis laat. (*Applaus bij de oppositie. Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verklaringen van federaal premier Yves Leterme betreffende de rol van de federale en gewestelijke diplomatie

ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verklaringen van federaal premier Yves Leterme betreffende de rol van de federale en gewestelijke diplomatie

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik wou u ondervragen over de toezeggingen van federaal premier Leterme en federaal minister van Buitenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen Vanackere tijdens de federale diplomatieke contactdagen.

Ik stuitte daarbij op een onverwacht probleem. De toespraak van de premier werd besproken in een krant, maar ik kon de tekst van de toespraak niet in handen krijgen. Deze morgen, bij het lezen van De Standaard, werd me duidelijk waarom: de toespraak werd wel verspreid, maar werd nooit uitgesproken omdat, zo schrijft men, de premier het niet eens was met de inhoud ervan – heel merkwaardig – of omdat – en dit lijkt me waarschijnlijker – de Vlamingen deze week al genoeg te slikken hadden gekregen met de boodschap dat er geen staatshervorming komt en ze nu niet nog eens geconfronteerd moesten worden met een de facto federale recuperatiepolitiek.

U zult zeggen: “Waarom stelt u dan een vraag, er is toch geen probleem?” Er is echter wel nog een probleem, in die zin dat wat er wel werd gezegd tijdens die diplomatieke contactdagen, toch wel genoeg is om even aan u voor te leggen. Wat is daar wel gezegd?

Er werd gezegd, één, dat de economische diplomatie een kerntaak blijft voor buitenlandse zaken, twee, dat er concertatie moet zijn tussen het federale niveau, de gemeenschappen en de gewesten wanneer ze optreden buiten de EU en drie dat – zo zei federaal minister Vanackere – men bereid is tot een nieuw samenwerkingsakkoord op voorwaarde dat iedereen de juiste ingesteldheid heeft.

Mijnheer de minister-president, vindt u van uzelf dat u de juiste ingesteldheid hebt? Wilt u tot een nieuw samenwerkingsakkoord komen en wat moet daar volgens u dan in staan, en niet alleen volgens minister Vanackere?

Vindt u dat er concertatie moet zijn tussen de gemeenschappen, de gewesten en het federale niveau, en vindt u dat het federale niveau daarbij een coördinerende rol te spelen heeft?

En – dit is eigenlijk de belangrijkste vraag – wat vindt u ervan dat Buitenlandse Zaken zegt dat economische diplomatie een van hun kerntaken is? Staat dat niet haaks op de bevoegdheidsverdeling die zegt dat het multilateraal handelsbeleid voor Europa is, maar dat de exportpromotie een gewestbevoegdheid is, een exclusieve gewestbevoegdheid? Het federale niveau kan daar misschien wel een ondersteunende en dienende rol in spelen, maar zeker geen coördinerende rol, laat staat dat het er een van zijn kerntaken van maakt. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het waren inderdaad wat vreemde berichten over de federale 'diplodagen'. De heer Van Overmeire heeft dat reeds uiteengezet.

U weet dat er voor onze fractie in het economisch beleid twee cruciale sporen zijn. Het eerste spoor is innoveren, maar daar hebben we het over gehad met het vernietigend rapport van het Rekenhof en met het vernietigend advies van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB), en daar wil ik het vandaag even niet over hebben.

Het tweede spoor is natuurlijk exporteren, want dat is voor onze economie even cruciaal als innoveren. Over dat exporteren maak ik mij grote zorgen. U zult ongetwijfeld gisteren het stuk gelezen hebben in De Tijd van Erik Buyst van VIVES, het Vlaams Instituut voor economie en samenleving van de K.U.Leuven en Jan Van Doren van adjunct-directeur van het Voka-Kenniscentrum over de Wallonisering van de Vlaamse economie. Ze stellen dat we daar op korte termijn niet bang voor moeten zijn, en ik benadruk 'op korte termijn'.

Wat ze ook zeggen – en dit is natuurlijk redelijk pijnlijk, want het betreft een van uw stokpaardjes –, is dat we op logistiek vlak door Wallonië voorbij werden gestoken. Wallonië staan nu op één.

In het stuk staat ook dat we een gezamenlijke troef hebben met Wallonië en dat is Brussel, onze hoofdstad Brussel. Dat is de reden waarom ik in de vorige legislatuur – dat weet u – het initiatief heb genomen om 'Vlaanderen-Brussel Internationaal' als opdracht mee te geven aan Flanders Investment & Trade (F.I.T.) om ook Brussel in ons buitenlands handelsbeleid als

troef uit te spelen. Erik Buyst en Jan Van Doren beschreven gisteren in dit stuk hoe cruciaal dat is. ‘Wallonie-Bruxelles International’ bestaat. Vanuit Wallonië werd de troef die Brussel is, wel aan hun vlag gehecht. Wij moeten hetzelfde doen. Ik heb daarvoor het initiatief genomen. Ik vraag aan u: wat hebt u, als mijn opvolger, met dat initiatief gedaan?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega’s, ik hoop dat u begrijpt dat ik niet reageer op toespraken die geschreven zijn maar niet uitgesproken door een federale premier. Als de premier uitspraken doet en als door interne fouten een en ander niet goed gelopen is, lijkt hij me de aangewezen partij om dat recht te zetten.

De grond van de zaak gaat mij wel aan: het buitenlands beleid. Sinds 1993 is na een staatshervormingsronde het buitenlands beleid uitdrukkelijk toevertrouwd aan de regio’s en aan Vlaanderen. Het Vlaamse buitenlands beleid – en dan laat ik even in het midden wie daarvoor allemaal verantwoordelijk is geweest – heeft resultaten geboekt. Ik geef u één cijfer: sinds 1993 is het aandeel van Vlaanderen in de Belgische export gestegen van 68 naar 81 percent. Vriend en vijand kunnen enkel erkennen dat dit beleid geregulariseerd ook effectief resultaten heeft geboekt.

In het Vlaams regeerakkoord wordt uitdrukkelijk onderstreept dat wij in het kader van dit beleid gaan voor een maximale invulling. Collega’s, u hoeft zich geen zorgen te maken. Die maximale invulling zal er komen, met de verantwoordelijkheden die nu liggen waar ze moeten liggen en voortbouwend op wat andere collega’s hebben gedaan.

Zeker in deze voor Vlaanderen moeilijke periode vind ik het heel belangrijk resultaten te boeken. Het exportaandeel in de BRIC-landen (Brazilië, Rusland, India en China) neemt af. Dat was ook al aan de gang in de vorige legislatuur. Ik doe niet mee aan de spelletjes wie wat heeft gedaan. De problematiek is voldoende zorgwekkend. We moeten resultaten boeken, ten eerste met maximale inzet van onze bevoegdheden en instrumenten en ten tweede door samen te werken waar we kunnen en moeten. De kleur van de kat is niet zo belangrijk, als zij maar muizen vangt.

We moeten kijken hoe we vanuit onze bevoegdheden tot samenwerking kunnen komen. Ik kom van de diplomaten. Ik heb daar een toespraak gehouden voor de federale diplomaten om te benadrukken dat het enige dat werkt, met respect van ieders bevoegdheden, is die samenwerking realiseren op het terrein en voor de verschillende dossiers.

Mevrouw Ceysens, wat Brussel betreft, hebben we samen nog in de vorige legislatuur, waarnaar u zo uitdrukkelijk verwijst, het ViA-atelier over internationale dynamiek gehouden. Daar is onderstreept dat Brussel een troef is. Ook hier zeer pragmatisch: als het beter is voor Vlaanderen en het Vlaamse beleid, zullen we die troef uitspelen. Als het in andere situaties geen extra troef is, zullen we daarmee rekening houden.

Collega’s, het is heel belangrijk dat we in deze periode het buitenlands beleid, het exportgebeuren, waar Vlaanderen sinds 1993 voor bevoegd is, invullen. We moeten samenwerken waar mogelijk, ook met de federale diplomaten, die zich daarstraks over die werkwijze ook positief hebben uitgelaten.

Wat de samenwerkingsakkoorden betreft, is mijn antwoord heel eenvoudig: als die in het voordeel van Vlaanderen moeten worden geactualiseerd, wil ik daarover spreken. Maar ik wil dat niet doen om maanden en jaren te discussiëren of om bepaalde evenwichten, laat staan bevoegdheden, op een andere manier te organiseren. Zo’n discussie is vandaag wat mij betreft stopgezet. Ervan uitgaande dat dat de bedoeling niet kan en mag zijn, moeten we die discussie in het belang van Vlaanderen aangaan.

Met dit beleid, dat nog verder geconcretiseerd wordt en met specifieke instrumenten vorm moet krijgen, zetten we Vlaanderen heel uitdrukkelijk op de kaart. We hebben er alle belang

bij om de export, die sinds we die bevoegdheid hebben sterk gestegen is, minstens te behouden of nog te verbeteren. Ik dank u. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer de minister-president, het klinkt allemaal goed, maar de vraag is toch wat er op het terrein gebeurt. Ik hoor u graag spreken over een maximale invulling van de bevoegdheden, maar in de praktijk zien we toch iets helemaal anders gebeuren.

Minister-president Kris Peeters: Wat ziet u?

De heer Karim Van Overmeire: Ik zie bijvoorbeeld dat het Agentschap voor Buitenlandse Handel, dat vroeger is afgeschilderd als een organisme dat slechts een heel kleine rol speelt, in de praktijk een alsmear belangrijker rol vervult. Ik stel bijvoorbeeld ook vast dat het federale niveau, onder het mom van de crisis en de nood aan samenwerking, een steeds actievare rol speelt op terreinen die uiteindelijk exclusief Vlaamse bevoegdheden zijn. Ik ben ook een voorstander van samenwerking, maar dan wel tussen actoren die daartoe de bevoegdheden hebben. En dat zijn in de eerste plaats Vlaanderen, Wallonië en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De ondersteunende rol komt toe aan de federale overheid.

Vandaag claimt de federale overheid een coördinerende rol, en dat is iets helemaal anders. Ik hoor u graag zeggen dat u opnieuw wilt praten over een samenwerkingsakkoord, maar dat mag in geen geval tot gevolg hebben dat de verkeerde manier waarop de bevoegdheden vandaag worden uitgeoefend, wordt geformaliseerd. Dat is compleet onaanvaardbaar. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de minister-president, de dag dat ik de deur op het Martelaarsplein achter me dichttrok, zijn Vlaanderen en Brussel op internationaal vlak in de koelkast terechtgekomen. In de lijn van uw beeldspraak zeg ik u dat ik echt bang ben dat de olifant – die deze regering is – een muis zal baren.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de minister-president, u hebt toch ten dele de duidelijkheid verschaft waarnaar LDD na de uitspraken van premier Leterme op zoek was. Onze fractie zetelt pas sinds juni in het parlement, dus kan ik me voorstellen dat mensen die de heer Leterme vroeger hebben gekend, het moeilijk hebben om te beseffen dat het vandaag om dezelfde man gaat. Hij zegt nu duidelijk: “Gewesten moeten niet te veel zwaaien met hun eigen vlag als ze de export van hun bedrijven willen bevorderen.” (*Opmerkingen bij CD&V en de N-VA*)

Dat staat er zo, mijnheer Van Dijck. Uw reactie op die verklaring is erg duidelijk: u stelt dat we op de ingeslagen weg voortgaan en dat maximaal blijven invullen. Proficiat daarvoor. U neemt het cijfer van 81 percent in de mond. Men zou zich daarbij kunnen afvragen wat de meerwaarde is van Waalse of federale exportdiensten, want export betekent Vlaamse export. We zijn dus zeer tevreden dat u onze inbreng maximaal blijft invullen.

In een document van uw eigen administratie staat ook dat een buitenlandse handelspost “een beperkt maar significant positief effect heeft van de handel tussen landen”. Elke bijkomende handelspost in een land leidt gemiddeld tot 6 tot 10 percent meer bilaterale uitvoer. Het is dus goed besteed geld, en we moeten daarmee doorgaan.

U bent een beetje kritisch voor uzelf en ik ben blij dat u dat doet. Er is nog veel werk aan de winkel. Amper 1 percent van de Vlaamse bedrijven exporteert. Afgaande op dat document van uw administratie lijkt het erop dat we een klein beetje de rol met de BRIC-landen lossen. Dat is een belangrijk aandachtspunt.

Maar u hebt nog niet verwezen naar het feit dat onze export laagtechnologisch van aard is. We slagen er niet in hoogtechnologische export te realiseren, en dat is toch onze toekomst. Dat heeft te maken met het feit dat ViA een beetje in het slop geraakt, zoals u ook zelf in Knack hebt gezegd. Als u de komende dagen in het beleid aan de maximale invulling van

onze bevoegdheden zult werken, dan moeten er toch nog enkele correcties aan het Vlaamse handelsbeleid worden doorgevoerd. ViA moet nu eindelijk van start gaan en resultaten boeken, en dat moet zijn weerslag hebben op het exportbeleid.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Vereeck, u hebt het goed begrepen dat ik ervan uitga dat er nog veel werk moet worden gepresteerd en dat we dat met vereende krachten moeten doen. Over ViA zal ik u binnenkort meer kunnen zeggen. Daar is hard aan gewerkt met de administratie binnen de Vlaamse Regering. Heb dus nog even geduld, het komt eraan.

Met de bevoegdheden die we hebben, gaan we ervan uit dat de federale overheid een ondersteunende en dienende rol heeft. Dat moet en kan gebeuren in de hele federale diplomatie. De ambassadeurs moeten zich ten dienste stellen van de buitenlandse investeringen, de export en wat daarmee samenhangt. We hebben in de commissie Buitenlands Beleid al vaak gediscussieerd over het agentschap, dat op het federale niveau draait en waaraan wij een bijdrage leveren. Die bijdrage zal verminderen, ook omdat het agentschap efficiëntiewinst wil boeken.

Elke keer opnieuw moeten we de toegevoegde waarde van het agentschap aangetoond zien en elke keer moeten we onze bijdrage daarvan laten afhangen. Ik ben even kritisch over het agentschap als u, mijnheer Van Overmeire. Maar afspraken moeten worden nagekomen. Ook het Vlaamse bedrijfsleven is in heel veel gevallen vragende partij, het is zelfs lid van de raad van bestuur. Daar moeten we rekening mee houden.

Mevrouw Ceysens, u herinnert zich vast nog levendig de dag dat u de deur achter zich hebt dichtgeslagen. U herinnert ons daar nu allemaal aan. Het is belangrijk dat we de continuïteit van het beleid maximaal doortrekken. Ik heb niet de pretentie te zeggen dat er nog veel werk moet worden verricht. Dat moet in de komende weken en maanden gebeuren, met bescheidenheid en veel werkkraft. Ik hoop dat ik uw bijdrage daaraan zal kunnen zien.

De heer Karim Van Overmeire: In het sclerosefederalisme, waarin we nu zijn terechtgekomen, spreekt iedereen over samenwerking, maar in de praktijk is men voortdurend achter de schermen aan het trekken om die bevoegdheden anders in te delen. In die geschreven maar niet uitgesproken speech – ik noem het de Doornaert-tekst – is er één zinnetje waar ik het wel mee eens ben. Daarin staat dat, van zodra we de grenzen oversteken, we worden geconfronteerd met andere staten en staatsidentiteiten die weinig boodschap hebben aan gewesten of gemeenschappen en eigenlijk alleen andere staten erkennen. Daarvan ben ik overtuigd.

Toegepast op de Belgische situatie betekent dit dat we twee dingen kunnen doen: ofwel keren we terug naar die Belgische situatie – iets wat sommigen op het federale niveau willen – ofwel geven we aan Vlaanderen, niet voor vlaggengezwaai of romantiek, maar voor de efficiëntie, de structuren die een efficiënt optreden mogelijk maken. Dat zijn de structuren van een eigen, onafhankelijke staat. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de minister-president, we kunnen u alleen maar vragen om snel een tandje bij te steken op innoveren en exporteren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitnodiging van federaal premier Yves Leterme aan de gewesten om overleg te plegen betreffende de vernieuwing van de economie

ACTUELE VRAAG van mevrouw Caroline Gennez tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitnodiging van federaal premier Yves Leterme aan de gewesten om overleg te plegen betreffende de vernieuwing van de economie

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, ik heb de indruk dat de federale premier, trouwens met uw medeweten, de laatste weken een tweetrapsraket heeft afgeschoten. De eerste trap hield in dat we voor 2011 niet moeten rekenen op een staatshervorming. Ook u zei dat dat niet vóór 2011 zou gebeuren. De federale premier liet zeer laconiek weten dat, naar zijn bescheiden mening, ook voor de Vlaamse Regering de staatshervorming niet meer prioritair was. U hebt dat op deze tribune dan weerlegd.

En dan hebben we de tweede trap. Nu krijgen we te maken met een uitnodiging aan de verschillende gewesten om ook op sociaaleconomisch vlak te komen tot een soort van samenwerkingsfederalisme. Eerst schuift men de staatshervorming in de koelkast, terwijl u en iedereen ervan overtuigd is dat er een bevoegdheidsherverdeling moet komen precies om de sociaaleconomische problemen op maat te kunnen aanpakken. Nu wordt er, wat ik noem, een PR-operatie opgezet vanuit het federale niveau om tot een samenwerkingsfederalisme te komen om de sociaaleconomische problemen te bespreken. Want, zo lees ik, de federale premier heeft Vlaanderen in Actie en het Marshallplan al eens gelezen en vindt dat we nu tot een soort van coördinatie moeten komen door hier en daar wat te sleutelen en te helpen.

Hoe moeten wij dat nu plaatsen, mijnheer de minister-president? We zijn nu wel ver weg van uw eigen Vlaams regeerakkoord waar u die copernicaanse omwenteling in promoot en waarin u zegt dat de deelstaten de kern van het debat en van de hervormingen moeten vormen en uitvoeren. De federale regering moet daar ten dienste van staan. Nu zien we dat de federale overheid de zaken aan het recupereren is.

Als er problemen zijn, mijnheer de minister-president, dan is er eerst en vooral het Overlegcomité. Waarvoor dient dat dan nog? Wanneer het gaat over de voorbereiding van de Europese top, dan is er de interministeriële conferentie voor Buitenlandse Zaken waar de verschillende deelstaatregeringen in zitten om overleg te plegen. Ik vraag me dan ook af wat het nut is van opnieuw een soort van overlegorgaan.

Mijnheer de minister-president, u hebt dit een uitgestoken hand genoemd. Hoe ziet u dat? Wat wilt u daar op de agenda zetten? Hebt u daar intern, binnen uw Vlaamse Regering, over gecommuniceerd? Ik ben ervan overtuigd dat u zich laat meeslepen in een soort van public-relationsoperatie om tot een soort samenwerkingsfederalisme te komen dat eigenlijk moet verdoezelen dat men op federaal niveau en qua staatshervorming nergens staat.

Mijnheer de minister-president, wat gaat u op die agenda zetten? Hoe ziet u dat? Hebt u daar overleg over gepleegd binnen uw eigen meerderheid?

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, een beetje in tegenstelling tot de vorige spreker is mijn fractie voorstander van een samenwerkingsfederalisme. Ik denk dat we er in dit land alle belang bij hebben dat we in de eerste plaats focussen op de aandacht om de sociaaleconomische crisis te bestrijden.

De afgelopen twee weken hebben we een beetje verbaasd gekeken naar de wedergeboorte van de federale premier. Nadat hij eerder verkondigde dat de job van Vlaams minister-president, die wij zeer hoog achten en die hij drie jaar heeft uitgevoerd, halftime werk was, hebben we nu de indruk dat hij ook van plan is om zijn eigen job van federaal premier halftijds in te voeren. Wat zegt de premier eigenlijk? De federale regering borduurt in rustige vastheid of in roestige vastigheid verder op dat coöperatief federalisme en laat een aantal andere regeringen, waaronder de onze, de kastanjes uit het vuur halen.

Mijnheer de minister-president, ik ben het helemaal eens met uw visie op coöperatief federalisme. U hebt heel duidelijk gezegd dat samenwerking nobel, nodig en nuttig is maar de liefde en vooral de politieke daadkracht moeten natuurlijk van twee kanten komen. Vandaar dat de sp.a volledig in de geest van die positieve samenwerking tussen de verschillende beleidsniveaus een aantal punten op de agenda wil zetten die we kunnen overmaken aan de federale regering, om dat samenwerkingsfederalisme gestalte te geven.

We zijn heel tevreden dat we in de Vlaamse Regering een minister hebben die bevoegd is voor de strijd tegen de armoede. Ik denk dat we daar allemaal heel erg mee begaan zijn.

Vandaag worden mensen armer, wordt de kloof ook in ons toch wel rijke Vlaanderen groter. Het toeval wil nu, mijnheer de minister-president, dat de federale regering zelf een nationaal armoedeplan heeft opgesteld, met daarin een aantal – een vijftal – heel concrete engagementen. Een eerste gaat over de verhoging van de minimumuitkeringen, de minimumlonen, de Inkomensgarantie voor Ouderen (IGO), de pensioenen, een dertiende maand kinderbijslag, de automatische toekenning van sociale rechten, een sociaal energietarief, een sociaal telefoontarief. Wij denken dat het goed is dat we die engagementen van de federale regering, die ook ons armoedebeleid kunnen versterken, als aanmoediging meegeven in het antwoord van de Vlaamse Regering op de brief van de federale premier.

We zijn ook al heel lang vragende partij voor een wettelijke regeling voor de contractuele personeelsleden in overheidsdienst. Het is goed dat dat element op de agenda komt in het overleg tussen de deelstaten en de federale overheid.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kan me niet van de indruk ontdoen dat ik de afgelopen tijd veel vragen krijg over de premier van het federale België. Mocht u daaraan twijfelen, kan ik u zeggen dat het minister-presidentschap voor mij een fulltime job is. Ik kan daar niets bijnemen. Ik ga graag in op de vragen, omdat u natuurlijk bezorgd bent over hoe de Vlaamse Regering en de minister-president daarnaar kijkt en wil weten wat ze zullen doen.

Mijnheer Van Hauthem, we hebben de brief gisteren ontvangen. Ik zal die vrijdag bespreken tijdens de vergadering van de Vlaamse Regering. We zullen dan zien hoe we gezamenlijk op al die facetten een antwoord kunnen geven. Maar op basis van het regeerakkoord heb ik wel al duidelijk gemaakt wat mijn visie is en hoe ik het een en het ander zie. U hebt zeer terecht verwezen naar de copernicaanse omwenteling. Dat concept staat nog altijd als een paal boven water. De zwaartekracht ligt dan bij de deelstaten en de federale overheid heeft een dienende rol ten opzichte van de deelstaten, die na een volgende staatshervorming nog meer bevoegdheden zullen hebben.

Mevrouw Gennez zegt terecht – en ik ga ervan uit dat dat ook uw mening is – dat samenwerking altijd positief is. Iemand die niet wil samenwerken in de politiek, is iemand die een mogelijkheid laat liggen om te zorgen voor oplossingen en resultaten. Voor mij is die samenwerking natuurlijk heel duidelijk. We hebben een Vlaams regeerakkoord, we hebben een aantal doorbraken, we hebben een aantal sociaaleconomische problemen. Een daarvan is de problematiek van de armoede. We moeten daar invulling aan geven. We zullen dat ook doen. Tot nader order zijn er nog altijd elementen van bevoegdheden, van reglementering die bij de federale overheid liggen. Wat mij betreft, betekent samenwerking vanuit Vlaanderen

een versterking, een ondersteuning van wat wij absoluut willen realiseren. Ik heb het voorbeeld van de logistiek aangehaald, van Vlaanderen als slimme draaischijf, van onze havens. U weet, mijnheer Penris, dat het vandaag een zeer heuglijke dag is na de uitspraak van de Nederlandse Raad van State. Iedereen is zo gelukkig dat men in stilte geniet. *(Opmerkingen van de heer Dirk Van Mechelen)*

We zullen maar vieren als men effectief aan het baggeren is. Wat dat betreft, hebt u gelijk. Toch zeg ik dat de twijfelaars en de pessimisten, godzijndank, ongelijk hebben gekregen.

De federale overheid is nog altijd bevoegd voor de douanewetgeving. Het is van essentieel belang dat de federale overheid zorgt voor een transparante douanewetgeving. Er zijn tal van andere voorbeelden. Mevrouw Gennez verwees naar de problematiek van de armoede. De Vlaamse Regering zal daar vrijdag over spreken, zodat we een daarover aan alomvattende visie kunnen formuleren.

In de brief van de premier gaat het ook over het Belgisch voorzitterschap. Het is evident dat er overlegorganen zijn om dat voorzitterschap te bespreken, dat wij een aantal voorzitterschappen op ons nemen: Leefmilieu, Visserij, Onderwijs, Jeugd, Sport om er maar enkele te noemen. We zullen volledig invulling geven aan die verantwoordelijkheid.

Er wordt ook gezegd dat men in het kader van de post-Lissabonstrategie 2020 de regio's wil betrekken. Wij hebben Vlaanderen in Actie, dat is al een plan 2020. Ik denk dat wij goed geplaatst zijn om daaraan een invulling te geven op basis van wat wij belangrijk vinden. Trouwens, de Lissabonstrategie bevat allemaal bevoegdheden die bij de regio's zitten, namelijk onderwijs, innovatie enzovoort.

Na vrijdag zal de hele Vlaamse Regering een duidelijk standpunt innemen. Ik heb u al vooraf gezegd hoe ik daarover denk. Ik heb begrepen dat mevrouw Gennez dat volledig bijtreedt. Wij zullen met die visie een contact hebben wanneer we een concrete datum vinden, niet om te zeggen dat het federale niveau kan coördineren en wij een schoonmoeder zullen tolereren over zaken waarvan wij de verantwoordelijkheid en de bevoegdheden hebben. Nog sterker, wij zullen aan de federale overheid een aantal duidelijke punten kunnen neerleggen over al die domeinen, waarvan wij vanuit onze visie en ons regeerakkoord denken dat ze moeten worden gerealiseerd.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor het antwoord. Wat mij betreft wordt het almaar onduidelijker. De staatshervorming is afgevoerd. U zegt dat ze nog altijd belangrijk is, maar u, en ik neem aan ook heel de Vlaamse Regering, legt zich erbij neer dat er voor 2011 niets zal gebeuren. Nu komt het concept van het samenwerkings-federalisme naar voren, waarvoor al de geëigende organen eigenlijk al bestaan. Dat is eigenlijk bedoeld om te verdoezelen dat men wat het institutionele betreft, en dat behelst ook zeer vele beleidsdomeinen, geen stap vooruit geraakt.

Mijnheer de minister-president, het is een beetje eigenaardig. Het Vlaamse regeerakkoord ademt de Maddensdoctrine uit, althans voor een stuk, zeggende: 'On est demandeur de rien.' Ook de Franstaligen zeggen dat ze 'demandeur de rien' zijn. Premier Leterme zegt: dus ben ik ook 'demandeur de rien', en iedereen legt zich daarbij neer. Langs de ene kant zegt men dat het belangrijk is, maar langs de andere kant legt men zich erbij neer dat het in feite niet gebeurt. Nu gaat men een parallel besluitvormingscircuit op poten zetten waarvan ik me afvraag waarom dat in godsnaam nodig is. U geeft dezelfde antwoorden als ten aanzien van het in de diepvriezer steken van de staatshervorming. U zegt dat het een uitgestoken hand is maar dat u het vrijdag op de vergadering van de Vlaamse Regering zult bespreken. Hebt u dan voor uw beurt gesproken? Ik hoor een van uw coalitiepartners, die veel in de media en in de kranten commentaar geven maar in het parlement en zeker in de plenaire vergadering vaak zwijgen, zeggen: neen, dat is het niet, het is maar om te verdoezelen dat er geen staats-hervorming moet komen.

Ik weet het dus niet meer. Nu kunt u nog tienmaal herhalen wat in uw Vlaams regeerakkoord staat. Ik lees ook wat daar staat. Tussen dat tien keer herhalen en u neerleggen bij het feit dat u niet in staat kunt of wilt zijn om dat uit te voeren, is een groot verschil. Dat is een groot probleem.

Mijnheer de voorzitter, ik kan besluiten met wat politicoloog Bart Maddens vandaag in De Morgen heeft geschreven. Hij heeft, en ik samen met hem, de indruk dat Vlaamse assertiviteit stilaan baan aan het ruimen is voor Belgische stabiliteit. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Caroline Gennez: Ik dank de minister-president voor zijn positieve en constructieve antwoord. Ik hoop dat de aanbevelingen die ook wij in het kader van het coöperatief federalisme zullen overmaken aan de federale regering, vooral inzake de pensioenproblematiek en de strijd tegen de armoede, de federale premier meer dan een volle dagtaak zullen garanderen. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister-president, u zult dit overmorgen bespreken op uw ministerraad. Ik denk dat u niet anders kunt dan ingaan op de uitnodiging van de premier voor een samenwerkingsfederalisme. Het is onze verantwoordelijkheid als deelstaat en als regio's om via de bevoegdheden Economie en Werk, en als gemeenschappen via onder meer de bevoegdheid Beroepsopleiding, gezamenlijk te proberen om een antwoord te vinden op de economische crisis. Zoveel is duidelijk.

Daarmee vindt de premier echter ook niet echt iets uit: op dit ogenblik kan dat eigenlijk al via interministeriële conferenties. In die zin is samenwerkingsfederalisme ook enigszins een pleonasme of een tautologie: het zegt eigenlijk hetzelfde. In deze contreien wordt federalisme nogal eens verward met uiteengroeien, terwijl het in de rest van de wereld samenwerken betekent. Daarvan zouden we ons misschien ook eens bewust moeten zijn.

Dat betekent niet dat de Vlaamse overheid en het Vlaams Parlement moeten afzien van hun vraag om een staatsvorming. Het ene is helemaal niet tegengesteld aan het andere. Voor Open Vld is samenwerkingsfederalisme absoluut niet tegengesteld aan verdere stappen in de staatsvorming, die – ik zei het vorige week al – veeleer vroeg dan laat zouden moeten worden gezet. Integendeel, ze zijn complementair.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: De minister-president heeft mij toegedicht dat ik niet enthousiast zou zijn over de uitspraak die de Raad van State vandaag heeft gedaan in het dossier van de Westerscheldeverdieping. Ik ben niet ontevreden. Ik ben zeer blij dat het hoogste rechtscollege doet wat het moet doen. Ik heb hen opgeroepen Grotius, hun grote voorbeeld, te respecteren en de pacta-sunt-servandaregel toe te passen. Die bestaat erin dat internationale verdragen integraal moeten worden nageleefd. Ik ben blij dat ze die regel hebben gevolgd. Ik zal echter maar echt tevreden zijn als de eerste spadesteek daadwerkelijk is gegeven. Ik wijs u erop dat we meer dan een jaar hebben verloren, en dat jaar is cruciaal gebleken in de concurrentiestrijd tussen Antwerpen en Rotterdam. Rotterdam heeft slechts iets meer dan 7 percent van haar trafiek verloren, Antwerpen het dubbele, en dat had alles te maken met de onwil van de Nederlanders om overeenkomsten na te leven.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de minister, uw federale collega heeft gezegd dat hij wil overleggen met de deelstaatregeringen om het beleid op elkaar af te stemmen, en met name om de economie te vernieuwen. Ik neem aan dat hij dat in generieke termen heeft bedoeld, want als hij het specifiek zou hebben bedoeld, dan weet u natuurlijk ook dat het innovatiebeleid een volledig Vlaamse bevoegdheid is en dat hij dat dus niet kan bedoelen.

Hij heeft iets anders bedoeld: hij wil een nieuw sociaaleconomisch beleid voeren, en aangezien heel wat bevoegdheden om dat te doen versnipperd zijn, moet er worden overlegd.

Dat lijkt logisch, maar theoretisch zijn er natuurlijk twee opties. Stellen we theoretisch dat een tiental bevoegdheden versnipperd zijn, en die stellen u niet in staat een krachtadig sociaaleconomisch antwoord te bieden, dan kunt u ofwel overleggen en in dialoog treden, ofwel die bevoegdheden bundelen in een coherent pakket. Dat laatste is natuurlijk datgene waar u, en zeker de LDD-fractie, voor zou willen gaan. Die bevoegdheden die zich nu nog, vaak usurperend, op het federale niveau bevinden, moeten nu eens eindelijk volledig in Vlaamse handen komen. Dan gaat het over de arbeidsmarkt en zeker ook over de fiscaliteit. Dat zijn immers belangrijke hefboomen. We lopen het risico dat het voorstel van de premier, waaraan u weer veel tijd en moeite zult moeten besteden, eigenlijk tijdverlies is, dat het over een praatbarak gaat. Onze fractie roept u dus op om toch nog te proberen iets te realiseren van een staatshervorming en niet, zoals andere leden, de handdoek in de ring te gooien tot 2011.

De Maddensdoctrine, die blijkbaar uw regeerakkoord doorademt, blijkt niet te werken. Wij zeggen dat niet. De heer Maddens zelf zegt dat nu ook. Ik heb het artikel hier op mijn laptop, die ik alleen gebruik in functie van dit debat.

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, u had 1 minuut. Ik veronderstel dat u nu niet het hele artikel van Maddens zult voorlezen.

De heer Lode Vereeck: Neen.

De voorzitter: U staat op de toepassing van het reglement. U bent nu al 1 minuut en 20 seconden langer aan het spreken dan de toegelaten tijd.

De heer Lode Vereeck: Ik kom tot de conclusie. Onze fractie heeft al meerdere belangenconflicten voorgesteld. Die zijn altijd weggestemd. Met andere woorden, uw vechtfederalisme, zoals de heer Van Rompuy dat noemt, werkt niet. Aan de andere kant denk ik dat ook het overleg tot niet veel meer zal leiden dan nogmaals de zoveelste vertraging, de zoveelste procedure.

Misschien moet er maar eens een tussenstap worden gezet: een soort van passief verzet of van institutionele staking. Overleg dat tot niets dient, moet u ook niet gaan voeren, tenzij u natuurlijk uitzicht hebt op enkele stappen in de staatshervorming. La Flandre en grève, zou ik zeggen.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik moet hier niet zeggen hoe ernstig de situatie is. Hewlett-Packard heeft een pak ontslagen aangekondigd, bij InBev is er triestig nieuws. Het is onze verdomde plicht om de situatie in Vlaanderen te verbeteren. Ik werk er dag en nacht aan. Laat ons daar zeker op focussen zodat we dit kunnen oplossen.

Mijnheer Vereeck, ik heb ook geen behoefte aan hoogmissen of praatbarakken. Dat is tijdverlies en we kunnen nu zeker geen tijd verliezen, gezien de ernst van de situatie.

Ik denk dat de meerderheid en een deel van de oppositie het ermee eens is dat we dit moeten doen vanuit onze eigen bevoegdheden en maximaal samen met andere overheden, altijd vanuit de bezorgdheid dat we, wat wij in ons regeerakkoord hebben staan, moeten realiseren. Als we daarvoor bijkomende instrumenten, die we nog niet in handen hebben, moeten inzetten, dan moeten we de anderen ervan overtuigen om dat ook te doen.

Mijnheer Van Hauthem, ik heb het vorige week al gezegd, maar ik kan alleen maar onderstrepen dat een staatshervorming voor deze Vlaamse Regering essentieel is. Ik heb u vorige week gezegd dat als je een staatshervorming wil realiseren, dit alleen maar kan in dialoog met de Franstaligen. In het regeerakkoord staat heel duidelijk dat, zolang die bereidwilligheid er niet is, we niet rond de tafel gaan zitten omdat we dan terechtkomen in hoogmissen en praatbarakken. Ik heb mijn lessen getrokken uit de gemeenschapsdialoog.

De staatshervorming blijft belangrijk en het regeerakkoord is heel duidelijk. Ik zou er liever morgen dan overmorgen mee beginnen, maar ik wil een partner die dit au sérieux neemt en stappen vooruit wil zetten. Zolang dat niet gebeurt is, zullen we onze bevoegdheden

maximaal invullen en zullen we maximaal de anderen proberen te overtuigen om hun instrumenten die wij nodig achten, in te zetten. Dit is de enige manier om de economische crisis en andere problemen zoals armoede, op een goede manier aan te pakken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, mijnheer de voorzitter, geachte collega's, u zult mij nooit horen zeggen dat het uitblijven van een staatshervorming een alibi zou mogen zijn om vanuit uw bevoegdheden niet maximaal in te zetten op het bestrijden van de crisis. Dat zult u me nooit horen zeggen, en dat hebt u me nooit horen zeggen. Alleen mag het andere ook niet het alibi zijn om ons de bevoegdheden en de mogelijkheden te ontzeggen – en niet alleen aan ons, maar ook aan de andere deelstaten – om de crisis op maat te kunnen bestrijden. Dat is wat nu helaas wel het geval is.

Als u zegt niet te willen weten van praatbarakken, dan kan ik u wel begrijpen. Ik vrees dat wat de federale premier aan het doen is, een zoveelste praatbarak is. Ik zou graag van u horen wat dan uw agenda wel zou moeten zijn. Want als het over het sociaaleconomische aspect gaat, dan gaat het inderdaad onder meer over elementen zoals armoede, maar dan gaat het onder meer ook over de IJzeren Rijn die federaal nog altijd geblokkeerd is. Dat heeft ook te maken met de sociaaleconomische ontwikkeling, in dit geval van de Antwerpse haven.

Ik blijf erbij dat er hiervoor al overlegfora bestaan, onder meer het Overlegcomité. Nu komt er nog eentje bij. Het is een beetje windowdressing van de federale premier om zijn staatshervorming die hij niet rond krijgt, te verdoezelen. Het spijt me dat u hierin een beetje klakkeloos meestapt.

Ik wil graag nog 25 regeerakkoorden lezen, waarin heel mooie en heel goede principes staan. Ik heb er al 20 jaar gelezen. Ik stel vast dat we voor een aantal zaken nog geen stap verder staan. U komt tot de conclusie dat u een partner wilt die u au sérieux neemt. U stelt nu al jaren vast dat die er niet is. Trek dan alstublieft de juiste conclusie, blijf niet rond de pot draaien en van staatshervorming naar staatshervorming hollen in de hoop dat er een beetje bevoegdheden naar Vlaanderen komen. Trek de juiste conclusie en stel vast dat het Belgische immobilisme totaal is. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Caroline Gennez: Ik dank minister-president Peeters voor zijn tweede antwoord. Ik ben tevreden te vernemen dat ook Open Vld vanuit de Vlaamse oppositie onze bezorgdheden deelt en het ongelooflijk belangrijk vindt dat we een aantal thema's op de agenda van dat overleg zetten. In het kader van het samenwerkingsfederalisme zal, ook vanuit de federale regering, de roep naar een wettelijke regeling voor contractuele pensioenen en naar een verhoogde aandacht voor de strijd tegen de armoede worden versterkt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de vernieuwing van de raad van bestuur van de VRT en de rechtsgeldigheid van beslissingen ervan na 15 januari 2010

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de minister, het is me wel wat bij de VRT. Sinds u minister van Media bent, is het daar telkens weer met dat bestuur van die openbare omroep kommer en kwel. Het lijkt maar niet te lukken. Eerst hadden we het nog steeds zeer onduidelijke ontslag van de gedelegeerd bestuurder. Wij stellen ons nog altijd de vraag wie dat heeft beslist. Daarover is er nog altijd geen duidelijkheid. Dan slaagt u er niet in om, zoals decretaal is bepaald, ten laatste op 15 januari, overmorgen dus, de raad van bestuur van de

openbare omroep te vernieuwen. U hebt gisteren de brieven laten vertrekken om de kandidaten te laten oproepen. U zit daar nu met een vacuüm. Hoe moet het nu verder met de raad van bestuur van de VRT? Dan is er die fijne tussenoplossing: we wachten even, we roepen een algemene vergadering bij elkaar, en die algemene vergadering van de VRT moet dan maar even beslissen dat de huidige raad van bestuur gewoon doodleuk blijft zitten.

Ik heb mij daar heel wat vragen bij gesteld. Ik heb daarover wat juridisch advies ingewonnen. Ik denk dat decreten toch niet zomaar nota's zijn die op papier staan. Je moet dat toch een beetje respecteren, zeker als minister. Het lijkt erop dat dit allemaal niet gebeurt, dat dit met de voeten wordt getreden. Wat is de rechtsgeldigheid van de oplossing die te voorschijn wordt getoverd? Wat als die verlengde, uitbollende raad van bestuur van de openbare omroep overmorgen een beslissing neemt? Indien er natuurlijk beslissingen worden genomen, wat mij soms zou verbazen.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: De raad van bestuur van de VRT bestaat uit minimum twaalf en maximum vijftien leden. Die werden benoemd door een buitengewone algemene vergadering op 17 januari 2005. De klok tikt inderdaad. Wij moeten de nieuwe leden benoemen. Ik heb daarvoor, zoals u zelf zegt, de nodige initiatieven genomen. Er werd een nieuwe verdeling gemaakt op basis van de verkiezingsuitslag. Ik heb een brief geschreven aan alle fractieleiders. Hun wordt gevraagd een aantal dubbele voordrachten in te dienen. Zodra we die hebben, zullen wij zeer snel kunnen overgaan tot de samenstelling van een nieuwe raad van bestuur. Dat kan misschien al deze week, misschien volgende week.

In ieder geval heeft de raad van bestuur die vandaag nog altijd in dienst is, maandag vermoedelijk zijn laatste vergadering gehad. Ik wil dan ook van de gelegenheid gebruik maken om de bestuurders uitdrukkelijk te bedanken voor hun engagement en toewijding. Zij hebben op hun laatste raad van bestuur het 'corporate governance charter' goedgekeurd. Daarin worden de wijze van aanstelling van onafhankelijke bestuurders en ook de profielen van de bestuurders beschreven. Op basis daarvan kan iedere fractieleider bestuurders voordragen. Wij zullen zeer snel overgaan tot de samenstelling van de nieuwe raad van bestuur.

Er is ondertussen geen juridisch probleem. Ik heb mij gebaseerd op twee principes.

Het eerste principe luidt dat, hoewel de VRT een vennootschap van publiek recht is en het Mediadecreet de meeste bepalingen regelt, alles wat niet in het Mediadecreet wordt geregeld, wordt aangevuld met de bepalingen in de vennootschapswetgeving. Dit betekent dat mensen na afloop van hun mandaat nog steeds ter beschikking van de vennootschap moeten blijven. Het kan immers noodzakelijk blijken nog beheersdaden te stellen.

Het tweede principe is, aangezien de VRT in een publieke omgeving opereert, dat van de continuïteit van de publieke dienstverlening. Dit principe stelt dat een publieke dienstverlening niet zomaar kan worden opgeschort. Ik maak de vergelijking met een ontslagnemende regering. De leden van die regering moeten nog steeds daden van beheer stellen en dringende, noodzakelijke beslissingen nemen.

Ik ga ervan uit dat de huidige raad van bestuur afgelopen maandag voor het laatst heeft vergaderd. Ik ga er eveneens van uit dat we zeer snel de voordrachten voor bestuurders zullen ontvangen. Zodra dit is gebeurd, zullen we tot de samenstelling van een nieuwe raad van bestuur overgaan. Indien dit, om een of andere reden, toch nog een of twee weken zou duren, is er geen juridisch probleem.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de minister, we zitten hier met een probleem van geloofwaardigheid. Ik wil uw uitleg wel eens afoetsen. Ik zal elke beslissing die de huidige raad van bestuur nog neemt bij de Cultuurpactcommissie aanvechten. Op die manier zal ik de proef op de som nemen.

U gaat er blijkbaar van uit dat de huidige raad van bestuur geen beslissingen meer zal nemen. U gaat er tevens van uit dat alles op een draaije zal gebeuren. Het zal maar twee of drie dagen meer duren. Dit sleept nochtans al maanden aan.

Volgens mij probeert u ons hier iets wijs te maken. U had die raad van bestuur nog nodig om het ontslag van de afgevaardigd bestuurder te eisen. Daardoor bent u met betrekking tot de vervanging natuurlijk in tijdnood gekomen. Anders zou dit niet zijn gebeurd en zou de afgevaardigd bestuurder er nog steeds zitten. U hebt zelf verklaard dat de raad van bestuur nodig was. De raad van bestuur moest het ontslag van de heer Wauters eisen. Dat hebt u bewerkstelligd.

Nu vertelt u hier doodleuk dat het om een verlengd mandaat gaat. U probeert dit goed te praten met verwijzingen naar de vennootschapswetgeving en met andere trucjes. Dit is geen goed bestuur. U probeert ons iets wijs te maken. Ik gebruik het woord ‘voorliegen’ nog niet, maar het scheelt niet veel.

U hebt politieke invloed op het bestuur van de openbare omroep uitgeoefend. Eerst hebt u verteld dat de raad van bestuur pas in maart 2010 zou worden vervangen. Nu zal dit al volgende week of zelfs overmorgen gebeuren. Hoe wilt u dit doen? Wilt u sneller dan de post werken? Ik vraag me af of u ons hier iets tracht wijs te maken. Volgens mij zitten we, met u als minister, met een ernstig vertrouwensprobleem.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer de voorzitter, ik heb al meermaals in de commissie en tijdens plenaire vergaderingen gevraagd wanneer de minister de raad van bestuur wilde vervangen. Als ik de zaken eens goed bekijk, ben ik het eens met de stelling dat er geen juridische bezwaren zijn. De raad van bestuur kan gerust nog een tijdje meedraaien. Er bestaat echter ook nog zoiets als politiek fatsoen.

Onze partij zal niet in een verbeterde situatie terechtkomen, want we zullen een bestuurslid moeten inleveren. Volgens de regels van het politiek fatsoen moet de raad van bestuur evenwel zo snel mogelijk na de verkiezingen aan de hand van de politieke krachtsverhoudingen in het parlement worden samengesteld. Ik heb me de voorbije maanden herhaaldelijk afgevraagd waarom de raad van bestuur niet werd vervangen. Ik vind het vrij flauw dat alles nu snel moet gebeuren. De fractieleiders zullen nu verantwoordelijk worden voor de snelheid waarmee de raad van bestuur al dan niet wordt samengesteld.

Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat het treuzelen en het wachten met de verzending van de brieven veel met politieke onenigheid binnen de Vlaamse Regering te maken heeft. De raad van bestuur moest eerst nog een paar zaken regelen. Er was geen consensus binnen de Vlaamse Regering. Ik zou de minister willen vragen of dit klopt.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer de voorzitter, de heer Verstrepen maakt er weer een karikatuur van. Wij hebben gisteren ook in de krant gelezen dat de nieuwe raad van bestuur pas op 15 maart 2010 zou aantreden. Dit stond in een gesprek met de heer Decaluwe. Hieruit blijkt overigens andermaal dat men met de heer Decaluwe in de meerderheid geen oppositie meer nodig heeft.

Indien de Vlaamse Regering met de aanduiding van de nieuwe leden zou wachten, zou de N-VA dit ook problematisch vinden. Dat is blijkbaar niet het geval. De minister heeft verklaard dat ze snel zal werken. Hiermee willigt ze onze wens en de wens van de heer Decaluwe in. We zien dus geen probleem.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord.

Mijnheer Vandaele, u moet goed leren luisteren en lezen. De buitengewone algemene vergadering heeft een verlenging gevraagd en gekregen tot uiterlijk 15 maart, om geen risico's te nemen.

We hebben de brief net gekregen, mevrouw de minister. Ik wil alle fracties oproepen om de voordrachten zo snel mogelijk te doen, mogelijk vrijdag al, of misschien via een extra ministerraad, om die gap zo klein mogelijk te maken. Ik heb juridisch advies gelezen dat op een aantal risico's wijst. De heer Verstrepen wil blijkbaar de Cultuurpactcommissie inschakelen. Daarom zou ik er, in het belang van de openbare omroep, bij alle fracties op aandringen om de nieuwe raad van bestuur zo snel mogelijk te benoemen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het Cultuurpact is inderdaad een verderfelijk instrument, maar daar wil ik vandaag niet op ingaan.

Mevrouw de minister, het decreet voorziet in een mogelijkheid om naast bestuurders die worden aangeduid door de politieke fracties, ook drie neutrale experts, wetenschappers, mensen met ervaring, aan te duiden om de kwaliteit van het bestuur nog te verhogen en de politisering wat af te zwakken. Hebt u de intentie om dat spoor te bewandelen?

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik vind het Cultuurpact heel belangrijk. Ik vind het ook belangrijk dat we de resultaten van de verkiezingen snel kunnen vertalen in de raad van bestuur. Maar ik benadruk ook dat wij de voorbije weken met de regering vooral bezig zijn geweest met het belang van de vennootschap van de VRT zelf. Dat betekent dat wij, in perfect overleg met de raad van bestuur, een aantal beslissingen hebben genomen over het management en dat we nu, ook in perfect overleg met elkaar, afscheid nemen van deze raad van bestuur en uitkijken naar de volgende. Dat is uiteindelijk de ratio legis geweest om de opvolging van de stappen die we hebben gezet, te vertalen.

Het is helemaal niet de bedoeling om nog te wachten tot maart. De heer Decaluwe heeft heel terecht opgemerkt dat we ervoor gezorgd hebben dat we juridisch alle poortjes hebben dichtgedaan en dat we daar een maximale termijn op hebben gezet. Afhankelijk van hoe snel we die bestuurders krijgen, zullen we kunnen overgaan tot de samenstelling van de nieuwe raad van bestuur. Daarover bestaat helemaal geen onenigheid binnen de regering, mijnheer Tommelein. De bestuurders worden trouwens voorgedragen door de fracties, dus de regering zal daar akte van nemen en zal de samenstelling uiteindelijk op die manier uitvoeren.

Mijnheer Caron, in het Mediadecreet is inderdaad een mogelijkheid opgenomen om onafhankelijke bestuurders aan te duiden. Verschillende leden van de regering hebben al gezegd dat ze op dat vlak vragende partij zijn. Onder andere minister Bourgeois is daar altijd een voorstander van geweest.

Een van de bepalingen die de huidige raad van bestuur op zijn laatste vergadering van maandag nog heeft opgenomen in het corporate-governancecharter, behandelt net de vraag hoe men met die onafhankelijke bestuurders zal omgaan. In die bepaling staat dat het de raad van bestuur zelf is die beslist of hij onafhankelijke bestuurders nodig of nuttig acht. In het Mediadecreet staat dat men die kan binnenroepen als men bepaalde competenties extra nodig heeft, bijvoorbeeld uit het medialandschap, uit de culturele wereld, of bedrijfsmatige competenties. Het is dus aan de raad van bestuur zelf om te kijken of men extra competenties nodig heeft en of men onafhankelijke bestuurders opneemt. De raad van bestuur organiseert die procedure zelf. In het charter staat onder andere dat ze dat kunnen doen via bijvoorbeeld een publicatie of een oproep tot kandidaten of op andere manieren. Die procedure staat nu beschreven.

Dat alles was nodig om op een deugdelijke juridische manier te kunnen overgaan tot de samenstelling van de nieuwe raad van bestuur, enerzijds de twaalf leden die door de regering

worden aangeduid op voordracht van de verschillende fracties, en anderzijds, in de toekomst, misschien ook de drie onafhankelijke bestuurders.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de minister, ik zal het nog eens herhalen: u en uw partij hebben de huidige raad van bestuur, met vooral de voorzitter van die raad van bestuur, zo lang mogelijk in het zadel gehouden om de gedelegeerd bestuurder buiten te gooien.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Verstrepen, de termijn loopt tot 17 januari. Ik heb daar niets voor moeten doen. Dat gebeurt automatisch.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de minister, op de vraag wie heeft beslist dat de gedelegeerd bestuurder moest opstappen, hebt u in dit parlement en in de commissie meerdere keren geantwoord dat dat was op vraag van de raad van bestuur. U hebt dat hier meerdere keren herhaald. Ik heb de notulen opgevraagd, en daarin staat nergens dat de huidige raad van bestuur van de VRT het ontslag heeft gevraagd van de gedelegeerd bestuurder.

Wie moet ik dan geloven? De notulen van de raad van bestuur of u?

De voorzitter: U kunt een slotopmerking maken, maar geen bijkomende vragen stellen.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik zou dat toch graag weten. Ik ben het beu dat hier voor de derde keer de schijn wordt opgehouden dat het de raad van bestuur is die de beslissing heeft genomen, terwijl dat manifest niet juist is. Het staat op papier dat het niet op vraag van de raad van bestuur was. De vragen die wij hier gesteld hebben, waren correct. De minister heeft niet juist geantwoord. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

VERZOEKSCHRIFT over schakeljaren en academische bachelors – 304 (2009-2010) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen.

Mevrouw Helsen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

■

VERZOEKSCHRIFT over de interpretatie van artikel 258bis van het Hogeschool-decreet, over de verkiezingen van de raden van bestuur – 305 (2009-2010) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen.

Mevrouw Helsen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

■

VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE**Benoeming van zestien leden van de raad van bestuur**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is, overeenkomstig artikel 7 van het decreet van 7 mei 2004 houdende oprichting van een Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie bij het Vlaams Parlement, de benoeming van zestien leden van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie.

De eerste raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie werd geïnstalleerd op 27 januari 2005. Het nieuwe mandaat zal dus ingang hebben vanaf woensdag 27 januari 2010.

De lijst met de door de fracties, de Vlaamse Interuniversitaire Raad, het vrijwillig samenwerkingsverband van Nederlandstalige vredesorganisaties en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen voorgedragen kandidaten werd op de banken rondgedeeld.

Van sommige kandidaten ontbreken nog documenten waaruit moet blijken dat zij aan de benoemingsvoorwaarden voldoen. Ik stel voor die kandidaten te benoemen onder voorbehoud van indiening van die documenten. Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Vraagt iemand daaromtrent het woord? (*Neen*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik benoemd tot lid van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie:

de heer Freddy Sarens;
mevrouw Monica Van Kerrebroeck;
de heer Jan Clement;
de heer Axel Delvoie;
de heer Bert Anciaux;
mevrouw Anna Maria Charlier;
de heer Jacobus Delwaide;
de heer Philippe Nauwelaerts;
mevrouw Anne Walraet;
de heer Walter Baeten;
de heer Philippe Haeyaert;
mevrouw Inez Louwagie;
de heer Jean Boulogne;
mevrouw Els Dirix (onder voorbehoud);
de heer Guy Putman (onder voorbehoud);
de heer Jan Renders (onder voorbehoud).

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 20 januari 2010 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 15.42 uur.*

■

